

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Provincies un mes 0'25 Ptas.
 Estranjé un any 6'00
 Número corrent 0'05 cénts.
 No retornam ets originals.

Direcció y Redacció: Arabi 6-pral.
 Buzón: Kiosko, A. Cabrices.—Cort.

DOMICILI DE «ES MASCLÉ ROS»
 EUREKA: CONSEJO DE CIENTO 336
 BARCELONA

Anunci a n'es -FOCH Y FUM-
 (Per setmanes y amb variació)
 Plana entera (prosa o vers) 100 Ptas.
 Id. mitja 60 .
 Id. cuarta part 35 .
 Versos de 10 retxes, dècima 2 .
 Id. de 5 id. quintilla 1 .
 Amb prosa CINCH centims per paraula

(Tirada: 4000 exemplars)

Setmanari bilingüe inimich de ses penes y amich d'es bon humò

Actualidades Tenoríficas Equisfumófilas

ACTE DERRÉ

ESCENA II

S'Estatua d'el Comendador, Sa Diputació Provincial.—D. Juan Tenorio, Es Metje Ferrando.

Estatua.—Ja ma tens aqui Ferrando.
 Es teu asunto he fallat
 quedant desautorisat
 dins L'Hospital es teu mando.

Tenorio.—¡Que vol di!

Estatua.—Qui com tu escaina
 sempre axó li sol passá.
 Carta teua publicá
 «L'Última Hora» y «L'Almudaina».

Tenorio.—¡Pesterada!

Estatua.—Pots ben creure
 que va essé sa tena mort
 es volé cridá tant fort
 en sa Prensa.

Tenorio.——Jo heu vuy veure.

Estatua.—Diguent que feyes pagá
 d'es trebay lo que volies.

Tenorio.—Li inflaré ses xeramies
 a n'es qui ma delatá.

Estatua.—Un metje que com tu esverga
 frases com ses que amollares
 y conta com presentares
 a Su Majestad en Verga....

Tenorio.—En Verga hen te molts de fets.

Estatua.—Però mos hem informats
 de que contes has cobrats
 a pobres, y no mos rets.

Polichinelas digueres
 que erem tots es Diputats.
 Per tant son remunerats
 es favòs que tu mos feres.

Tenorio.—¿Y com ma remuneráu?

Estatua.—Ja heu veus; en sa cesantia.

Tenorio.—Y ca berret! Jo volia
 que ma dexaseu fe en pau.

Estatua.—Es fallo es irrevocable
 y es cumplirá, està segú
 porque hem comprés de que tu
 ets de sa pell d'el diable.

Tenorio.—¿Es di que hem deixau cesant?

Estatua.—Es irremisiblement
 y pots estarné content
 que acabi axi.

Tenorio.——Ja es bastant.
 ¿Vol di m'he d'aconhortá
 despues d'haverlé perduda?

Estatua.—Es qui com tu heu fa y no muda
 be mereix escalivá.

Tenorio.——Y aquest rellotje?

Estatua.——En Figuera
 marcant sa teua agonia
 y arribant a n'es nou dia
 sa cesantia t'espera.

Tenorio.——Voi di estich destituit?

Estatua.—Y ja no heyá compostura.
 Ten per cosa ben segura
 que heu hem acordat anit.
 Per lo tant d'aquest bujili
 ja no heyá enmienda ninguna.

Tenorio.—Jo li esvergaré una pruna.

Estatua.—Ves alerta a aná a presili.

Tenorio.—Ja hem posaren una multa
 fentmè pagá deu reals.

Estatua.—Son es tràmites legals
 per tota sa jent que insulta.
 Tenorio.—Es que ell no hem volgué pagá.
 Estatua.—Moltes vegades s'ha dit
 que es peix gros menjá es petit
 y no sa pot protestá.
 Tenorio.—Es que en Verga no es molt gros.
 Estatua.—Es un peix gros, no t'extrañy.
 Tenorio.—A bufetades li guañy.
 Estatua.—Per roegarló es un ós.
 Tenorio.—Jo ma rescabalaré
 procurant pendre revenja.
 Estatua.—Qui a n'es coll d'en Verga es pena
 tota la vida está bé.
 Tenorio.—¡Ca barret! Axó m'irrita
 y no heu fatx di per eusay,
 perque en sos meus merits may
 he estirat cap elebita.
 ¡Mallorca! ¡Quin cataclisma!
 Ja may estarás curada
 perque ta vetyl infectada
 de molt crònic caciquisme.
 Jo que ben tranquil confiava
 triunfaría sa raho
 y cuant menos mo esperave
 s'hen vé sa diputació
 diguent que cesant quedava.
 Y pensà que jo ostentava
 plassa per oposició
 en la qual ma demostrava
 entre es metjes es milló
 y are es jenre d'en Torro
 obtindrà lo que somiava.
 ¿Heyá dret a fermé axó
 per causa d'aquella *hechura*?
 ¿No sabeu que ningù cura
 en sa forma que heu fatx jo?
 ¿Que es lo que teniu que di
 sobre es meu comportament?
 Estatua.—Que et portares malament
 y Don Juan heu vol axi.
 Y no sies injuriós
 que sinó ta passará
 que un desterro ta vendrà
 com vengué a n'Es Masclé Ros.
 Tenorio.—Jo crech que el ma menjaria.
 Estatua.—Creu, que es molt mal de pahi.
 Tot serà empeñarsi
 si desterrarté ell volia.
 Tenorio.—Messions.
 Estatua.—Ja están posades.
 Si tu fas es llengarut
 per ell son faves contades.
 Sempre ha fet lo que ha volgut

Tenorio.—Aparts piedra fingida
 que yo no te doy la mano
 y en cuanto venga el verano
 verás que cobraré vida.
 Si en justicia no heu fallat
 jo vos sometré a una prova
 en sa Diputació nova
 que será tot capjurat.
 Jo confiy en s'opinió
 que fent un dia de festa
 aixecará gran protesta.
 d'en Verga y Diputació.

Es Masclé Ros.

AVIAT Sa publicarà s'important folleto titulat «Es joch privat a Mallorca y ses seues mangarrufes». Cuant surti comprarlo aviat que no mos passi com en «El Miramar Embarrancat» que el va acaparà sa policia (ja era tard) y encara no los mos han tornat.

D'INCA

Per correu y con amable suplica, reberem di-lluns pasat un original que guardam en cartera, y per tractarsé d'un asunto serio, al instant consultarem (per temó a ser enganxat) a nostre actiu corresponsal ES BARBO Inquiero; sa tracta *nada menor* d'un drama o asunto dramatich escrit per un novel dramaturgo ahont apareix com a primera figura sa mestresa ES-PE-RAN-SA nom conegut ja per los lectòrs de FOCH Y FUM y per los camarés de habitacions reservades.

¿Será sa mateixa?

A penas rebut es document de referenci (com vos deiem a un principi) varem cridar per telèfon y posats *al habla* va a continuació un extracto a grans rasgos.

—¿Quién?

—ES BARBO.

—En qui parl?

FOCH Y FUM vos saluda y consulta un original que acabam de rebre (y per sert molt fantastich.)

—De que tracta?

—Pues, nada menos, d'un drama de famili ahont sa vislumbra (com encubridora) sa mestresa ES-PE-RAN-SA y sa desprén d'el seu contingut que, auant en busca de certa cadena va haver de toji tota depresa, sense cadena y tupada.

—¡PROU!!

Vertaderament Inca en masa comenta y parla de sucesos emocionants, haguent sortit a relluhi que altra vegada ja va estar mesclada en so corte d'un tros de cordonsillo.

—¡PROU per avuy! y per correu ja anirán datos que procuraré adquirir los cual podrán servir a vos tés de guia.

—Enterado, salud y forsa.

—Arrevera y dispensau.

—Buenas y gordas.

TI-RIRILINK, y en tal cas esperant los dates que mos puga dar es BARBO, obrarém luego en consecuenci.

FOCH Y FUM.

Correspondènci barbònica

Procuratindagà datos asunto de sa MESTRESA ES-PE-RAN-SA, resulta que vertaderament Inca en masa no parla de altra cosa però fins a la hora present no m'és possible ferlös un extracto detallant lo sutechit pue hasta (lo qui segons sa diu) presenciaran sa arruxada de piropos y trouades en que va esser obsequiada sa mestresa ES-PE-RAN-SA, s'excusen en donar details. Continuaré a l'expectativa.

Finalment per avuy los invita a sa gran fira DIJOUS BO de nostra Ciutad de dia 13, de los ecrrents ahont mos vorém si no m'han llevat d'es vent.

BARBO.

Proclama barbònica

A los electòs Inqueros:

Ben volguts Conciudadans.

Independent, en tota la meva independensi y LIBERAL com sempre presentaré a les proximes eleccions para concejales el meu nom; de voltros dependirà sa derrota o triunfo.

Oportunament faré públicas els meus propositos y programa com igualment los motius que m'han induït a prenda tal resolució.

Servido vostro;

LLORENS BELTRÁN SALVÁ,
 Barbó y Barbé inquiero.

De Mancó

Per no essé menos qu'es personal d'altres oficis y professioms, s'escolà nostre, s'altra dia sa mos declarà amb'huelga, y per boca d'es Efectò que, previous uns cuants pases de muleta y un *pinchazo en hueso*, mos fe a sebre que s'Ajuntament li donava massa pochs dobbés per tocá certes coses y cuidá es relletje, y que, per lo tant, no poria segui prestant aquest servici, y mos ha tenguts una temporadeta que, qui ha volgit sebre quina hora era, heu ha

consultat en so sol, si n'ha fet, en no essé que haje tengut rellotje en casa, però fa un parey de dies, en lo d'es rellotje pareix que ha claudicat, are en so tocà, encara s'aguanta fort y segons qu'es no heu toca.

Ses huelgas, avuy en dia, s'han fet una moda y tuthom la vol usá, per aqui ja no queden més qu'es fossé y ses beates que no hajen dat aquest pas, y respecta a n'es primé no mos extrañariem qu'es dia mesos pensat també volgues tirá una caña al aire, lo cual mos privaria de morirmós durant es temps de sa huelga; en cuant a ses beates ja no's lo mateix, están massa encariñades en sa farina de xera y altres golosines per afuxá y més aviat serán es seus respectius marits es qui s'hi declararán.

Es Mascle Bregat.

Plassa Sant Antoni N.º 8

Pintó

En Gay no te pô a ningú
per trebayá en condicions
y teniu per ben segú
que en carros y carretóns,
en Bartomeu Gay es l'ú.

Pintó

Entrevistas en so desterrat

El senyó Caubet, autò paterno d'es novel escritó «Cap Novell», el senyó Don Gabriel Mil Hombres que vengué juntamenl amb'un carzamiento de aristocráticos mallorquines com eren D. Alejandro Rosselló politich albista, D. Juan March (a) Verga albista mes viu que El Lucero del Alba, y molts de seños d'oreya llarga (porchs) que ignor a n'equina política perteneixen, D. Jordi de Son Salas, pontdinquero que s'ha embarcat amb'un vapor que navega per la mā per fē ses prácticas náuticas pilotificas-capi-tanoflas, D. Ramón Garau non-plus-ultra per fē unes sopes en peix, D. Llorens Torró, únic per menjarles y D. Pep Jordá que no respecta ni ses es-pines.

Gloses Felanitxeras

S'antich dueño d'Es Collet tipo de molt mala mort que sempre es creu que va dret y jo dich que va ben tort, are vol suspendre un plet confiant en ses sempentetes y que hey perdrá ses pessetes por-ru creuoe que es un fet.

Anáu vius acreedós que aquest homo va a les males, D. Francesc Riera Escales crech que no vol pagarvos.

¡Endevant! Per tots ni heurá y será llarg es ro-sari citant aquest setmanari qui es quedí sense co-brá y també aconseyará si heyá que pegá cap mor-ma, o si heyá lògica forma de porerlos reintegrá.

¡Ale entregaulí porch grassos perque puga fe matansa y si de pagá sa cansá el veurás crusat de brassos però sa seuña cuñada vestits de seda durá. Res, ja hen tornarém parla pegant un'alta pun-tada.

Es coni de Porto-Colom.

De Manacó

Ja se que a n'es primé que va dí sa veritat el cruxificaren pero estich persuadit de que si jo la dich lo unich que fereu será no escoltarmé.

Vaix a alsarmé cuantre qui baix de sa capa de protectó de Manacó tracta d'aufagarmós en ses seues arpes. Inflat en sos seus mils, que no se cuants serán ni m'hi emporten, encara s'ambició el roega y per aquest motiu mos vol puja es fluit electrici un trenta per cent mes de lo pujat que ja está.

Fa uns sis anys ja mos volien fe aquesta endemea però no sa consegui aquest intent. Seria tal volta perque en aquell entonces sa fundá sa fàbrica «La Energia Manacorense»? Luego, si es així, com es que ara subsistint dita fàbrica sa torna puja es preu d'es fluit tal y com fa sis anys s'intentava? Jo ja no recordau que dita societat te es compromis contret de no poré aumentá es preu d'es fluit a n'es seus consumidós! Lo que passa es que ses dues fàbriques s'han fusionades o han anat a pará a ses mateixes mans y volen fe truchs y baldufes com si fosseren arañes y destruisen por capricho tot cuant los impe deixa armá es seus filats y xupá sa sanch de sa mosca qu'es es pobre.

Sa va dí un dia que s'Energia presentava quebro y entonces arribá es moment qu'esperava es subjecta qu'era, comprá accions a poch preu y está en condicions d'afigarmós sa guinaveta promoguent una alsa.

Serém tant llanuts que aquest fulano na sortirá en la seuva sense que uoltros mos alsém tots en masa y li fessem comprendre qu'en sa paciencia d'un poble no si juga?

Es temps ferá sa llei.

Un innocent.

Reisvosné de s'hivern

Bons Ayres es lo millé
tant per casat com fadri.
Transformá es fret en caló
es bo de conseguiró
entre caragols y vi.

D'Artá

Na Rosa dijous esa a matanses y li resultá qu'es frit li caiqué malament segons manifestá cuant va essé agafada *infragantiva* dins sa paisa amb en To-niet antes de sopà.

Preguntant en Toni declará que sabia que na Rosata tenia oculta una rosa de puntes molt fines y que l'hey cercava amb'una espelma fensesa ja que a las fosques no podie destria ahont la tenia.

Ceses del temps Sa tamen des jané y es pet vol calentó.

Ella ara plora perque diu qu'es mantida pero com a noltros no mos interasa heu pot deixá aná que si es tresmesi o cinchmesi tot sura Avuy val mes aprofitá es temps que servi de betsol de monjes.

Y en Toni li diu en veu divina

balla roseta divina

olvida lo que ha passat

qu'estich a nes teu costat

tont si es nin com si be es nina

y aqui ajo negat t'edmira

encés amb'amor segú

es qui sa vol casá en tu

tans si es nin com es nina

y en está tots dos plegats

jo no anirem de paisses

y a dins es llit ferem llises

en cuant que siguen casats

y asxi rosata adorada

estimen que jo t'estim

acostet que jo m'rrrim

per donarte una besada.

Y contesta na Rosa:

No Toni n'ot costis mes

que per tu estich condannada

y som per tot mermulada

per havé get un exés

pero si et vels casá en mi

acostet, no miris prim

perque de tot co t'estim

y per tu ma muy mori.

Ropit.

Cine «La Protectora»

Cine

No ha de masté anunciació
per consegui freqüents llenos
pués sempre estibat está
y es degut a n'ets estrenos
que continuament vos fá.

De Capdepera

Molt sentim, Agustí, haverté de treure es recons pero si no mudes de procedí mos hi vorém obli-gats, cosa que ta sebrá greu. Deixet de comentaris de valent y guarda es guinavet que noltros tenim es nostros ben esmolats per fe ses matanses si no mos roben es porch y d'es teus na tenim sa panxa plena y estám curats d'espants y sabém que ses teus valenties només les demostres cuant ets altres fujen.

No parlís pus de lo contrari tendrás Foch y Fum refinat p'en Xim.

Es de sempre.

D'es Pont d'Inca

S'altra dia passant p'es Café «Sa Llonja» ma cridaren cuatro frescales en s'unich objecta de prendermés es pel encara qu'el duqui curtet.

Ola, Xim. A bona hora arribes. Tu mos treurás de duplets.

—¿Qué passa?

—Es veritat que p'es teu poble fan tantes porquerías?

—Si, de 28 a 30 cada dia y mes na tenguesim.

—Pero a n'es botifarróns los fan molt dolents.

—Com es ara?

—Si troben moltes coses extrañes. Jo se d'un qu'en comprá mitja tersa y a dins un hey trobá sa manuella d'es manescal, a dins s'altra es xoquins de sa sogra y a dins s'altra un vigilant de servici.

—Aixó trobau raro! S'altra vespre, per no te ni llum sopava a les fosques, na gaf un y li pech clavada y com n'ol ma poria fe meu por fin estir y que dirieu que sorti de dedins?

—Jo no hu sé—contestaren tots.

—Pues un llum d'oli encés.

Tots a la una contestaren que aixó era mentida.

—Pues—los vatx di jo—també es mentida lo que voltros m'heu dit y vos fas a sobre qu'es Pont

d'Inca és es poble que si fabriquen es botifarróns mes bons de Mallorca y sobrasada n'on parlém.

Si la voleu vení a testá ja heu direu que per allá no ve d'un tros.

Y tots ma prometeren vení a fe sa prova.

En Xim.

Feis sa prova

Qui du sa panxa ruada
es ben ve que es perque vol.
El Perú a calsevol
l'hey deixá ben estirada.
¿No hey heu menjat cap vegada?
Entones ja heu provereu
y llevó hem contestare
si tenen un bon cuiné.
Adamés de menjá bé,
capital ahorrareu.

Es Laberinto d'es Marqués de Alfarraz

Invitat per D. Francesch Servera, (aquest señó no és es Marqués, però casi, casi, hem te es tipo, es fadri com es noble, mascle com es dueño y cuiné de la casa) vatx visitá dit Laberinto que está situat a Horta.

Es de gran importància. Sa complicació de ca-reróns está tant ben distribuida, que hey entrá sensillament y fresquets, embuyantvos sortint y suau la gota gorda.

Vatx veure es frare que resa, es masové que seu, es pont jiratori, es jochs d'aigós, s'estatua que remena ets uis, s'invernáculo, es pasetj d'ets eha-morats, es jardi botànic, ses piñes monumentals, ses arboses que maretjan, sa sala mitològica, es riu, s'Isla flotant, es sepulcre, ses estatuas, ses lápi-das de sa realesa, es cisnes, y en fin, tantes coses vatx veure, que no hem quedará mes remey que tornari per veure lo que no ma record que vatx veure y axi vejenthó un'altre vegada veure que es lo que vatx veure y no vos he dit que heu hagües vist.

Emperó na Magdalena
d'arboses pegá paixada
y per poch ma cau d'esquena
dins es tranvia acubada.

Mascle Ros.

¡Ha llegado la hora!

¿Voléu un calsat etern,
tant per mascles com famelles?
Si anáu a Can Estarella
que es feina de bon bon govern,
en tendreu per tot s'hivern
tadt mascles com famelletes
sebates molt curiosetes
y ademés es un calsat
que el donen garantisat
fent pagá pocas pessetes.

Nota d'un escrit de Son Sardina que per exés d'original no surt aquesta setmana.

Sa fa sacre a nes trabayados de Son Sardina que diumenje sa fará a nes teatro d'aquell poble una funció a benefici dels huelguistas tranviaris.

Tothom díu lo mateix

Si a menjá a La Estrella anáu
que es sa Fonda a dins Ciutat
en mes variació de plat
y ahont vos aprofitau
menjant lo que desitjau,
cuant anireu per pagá
se cert vos ha d'estraña
lo que allá vos cobrarán
perque de lo mes bé heu fan
y no vos ho cobren cá.

De Solle.

Diumenje passat a nes Cine de la Defensora Sollerense ne passee una de mascle

Ney anaren dos novios que ja fa temps que festetjen y qu'ell l'estima mes a ella que sa seuva vida, y cuant vien de prendre asiento prime s'aseu ella y de seguida a nes costat d'ella se ni aseu un altre.

S'enemorat sa quedá dret y tot confús demaná a s'atloto.

—Bueno, y qui ha de conversá tu, ¿yo o ell?

—Preferesch mes couversá amb'ell.

S'enemorat quedá de pedre y plorant com una magdalena se despedí per un rato pues a nes poches moments torná compareixe a nes seu costat y fentlli suplique li confesá que no sa porie despenda d'ella por todo lo cual ella l'enviá a fe canetés.

Jo trop qu'es d'omos grollés

viura tan enamorat

Si no t'has desenganat

encara ten fara mes!

Un sindicalista

Imp. de A. Rotger.

Colón 68

La Estrella